

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD DUBROVNIKU
Dr. Ante Starčevića 23

Posl. br. St. 15/2024-796

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Dubrovniku, po stečajnom sucu tog suda Srđanu Gavraniću, kao sucu pojedincu, u stečajnom postupku nad dužnikom RECTUS društvo s ograničenom odgovornošću za graditeljstvo i turizam, Metković, Mostarska 14/c, MBS 060150699 OIB: 74357404899, zastupano po stečajnom upravitelju Jozu Bagariću iz Ploča, izvan ročišta, dana 10. rujna 2025. godine

riješio je

- I. Određuje se nagrada za rad stečajnom upravitelju Jozu Bagariću iz Ploča u ovom stečajnom postupku u iznosu od 7.808,74 eura / 58.835,00 kuna neto.
- II. Određuje se nagrada za rad stečajnom upravitelju Jozu Bagariću iz Ploča u ovom stečajnom postupku u iznosu od 42.618,75 eura / 321.111,00 kuna bruto.

Obrazloženje

1. Stečajni upravitelj Jozo Bagarić podnio je ovom sudu 30. travnja 2020. godine prijedlog za isplatom nagrade za rad u ovom stečajnom postupku. U prijedlogu se u bitnome navodi da je unovčena cjelokupna stečajna masa u ukupnom iznosu 9.130.784,81 kuna, od čega je do 9. listopada 2015. godine unovčena imovina u vrijednosti 2.941.750,00 kuna, pa da mu primjenom Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima NN 183/2003 pripada nagrada u iznosu od 147.087,52 kuna neto, a od 10. listopada 2015. godine je unovčena imovina u vrijednosti 6.189.034,81 kuna, pa da mu primjenom Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima NN 105/2015 pripada nagrada u iznosu od 451.342,09 kuna bruto, te da je potrebno odrediti nagradu za rad stečajnog upravitelja.
2. Rješenjem ovog suda posl.br. St-14/2019-658 od 4. svibnja 2020. godine određena je nagrada za rad stečajnom upravitelju u iznosu od 147.087,00 kuna neto i u iznosu od 321.111,00 kuna bruto, koja odluka je djelomično potvrđena

rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-3349/2020-3 od 18. kolovoza 2020. i to u dijelu koji se odnosi na nagradu iz točke I. u iznosu 58.8350,00 kuna i u točki II. za iznos od 321.111,00 kuna, ali su odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-334/2023-2 od 17. rujna 2024. godine ukinute obje navedene odluke i predmet je vraćen sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

3. Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Rev-334/2023-2 od 17. rujna 2024. godine navodi da taj sud ostaje kod svog shvaćanja izraženog u odluci Rev 1310/2017-4 od 8. rujna 2020. godine koje citira:

"Prema odredbama čl. 98. st. 5. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 88/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13 - dalje SZ) postupke ovrhe koje su pokrenuli vjerovnici prije otvaranja stečajnog postupka nastavlja provoditi ovršni sud i to prema pravilima ovršnog postupka. Kada sam SZ upućuje na primjenu pravila ovršnog postupka u ovom slučaju, samo vođenje stečajnog postupka nad ovršenikom ne dovodi do stavljanja izvan snage, odnosno ne dovodi do nemogućnosti primjene pojedinih odredbi OZ kojima se uređuje postupak ovrhe na nekretnini, konkretno prodaje nekretnine, te prava na oslobođenje od plaćanja kupovnine.

Do primjene čl. 164.a st. 1. SZ odnosno čl. 170. SZ došlo bi u situaciji kada bi ovršni sud prodajom ostvario novčana sredstva koja su veća od tražbine ovrhovoditelja, odnosno osoba koja ima pravo prvenstvenog namirenja. Treba dodati da u situaciji kada je ovršni sud donio rješenje o ovrsi, proveo zabilježbu ovrhe u zemljišnoj knjizi, odredio vrijednost nekretnine koja se prodaje, donio zaključak o prodaji, odredio uvjete prodaje, odredio visinu jamčevine, proveo javnu dražbu ili neposredno prodao nekretninu, donio rješenje o dosudi, odredio brisanje tereta i prava na nekretnini koja je bila prodana u ovršnom postupku, donio zaključak o predaji nekretnine, nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku."

te navodi "... jer vjerovnici čija je tražbina veća od postignute kupovnine, osim što moraju snositi troškove ovršnog postupka, morali bi platiti i troškove koji nisu nastali, niti su učinjeni u okviru ovršnog postupka, a nisu nastali niti u stečajnom postupku."

4. Temeljem čl. 94. Stečajnog zakona (NN 71/15, 104/17, 36/22, 27/24, dalje u tekstu SZ) nagradu za rad stečajnom upravitelju određuje stečajni sudac prema Uredbi kojom se utvrđuju kriteriji i način obračuna nagrade stečajnim upraviteljima. Prema čl. 16. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (NN 105/15, dalje u tekstu: Uredba 2015) za rad stečajnog upravitelja obavljen do stupanja na snagu Uredbe 2015 obračunat će se nagrada primjenom Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima (NN 189/03, dalje u tekstu: Uredba).

5.1. Uredba je propisivala da se nagrada za rad stečajnog upravitelja određuje sukladno vrijednosti unovčene stečajne mase i to za iznos unovčene stečajne mase od 2.000.000,00 do 3.000.000,00 kuna u visini 2% do 5% neto.

5.2.. Prema čl. 7. Uredbe 2015 za unovčenu imovinu u vrijednosti do 100.000,00 kuna pripada nagrada u visini 16%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 100.000,01 kuna 300.000,00 kuna 12%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 300.000,01 kuna 500.000,00 kuna 10%, za

vrijednost unovčene stečajne mase od 500.000,01 kuna 1.000.000,00 kuna 8%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 1.000.000,01 kuna do 5.000.000,00 kuna 7%, te za razliku od 5.000.000,01 kuna do 6.189.034,81 kuna pripada nagrada u visini 6%, što sveukupno iznosi 451.342,09 kuna.

6. U konkretnom slučaju:

- do stupanja na snagu Uredbe 2015 unovčena je imovina u iznosu 2.941.750,00 kuna,
- nakon stupanja na snagu Uredbe 2015 (10.10.2015.) unovčena je imovina u vrijednosti 6.189.034,81 kuna.

7. Prema stanju spisa i izvješćima stečajni upravitelj je do stupanja na snagu Uredbe 2015 obavio brojne poslove koje je stečajni upravitelj dužan obaviti, pa je tako između ostalog:

- preuzeo imovinu stečajnog dužnika u posjed o čemu je sastavljen zapisnik,
- zatvorio je raniji račun dužnika i otvorio je novi račun,
- uništio je stare pečate i napravio novi s dodatkom u stečaju,
- doveo red očevidnik knjigovodstvenih podataka,
- otkazao Ugovor o radu bivšem direktoru Anti Komazinu,
- poduzeo radnje na zaštiti imovine koja ulazi u stečajnu masu,
- u kontaktima sa ranijim zakonskim zastupnikom dužnika pribavio informacije o stanju stečajnog dužnika,
- sastavio izvješće o gospodarskom položaju i stanju dužnika,
- sudjelovao u istražnim radnjama i raspravama (6 rasprava) na Županijskom sudu u Dubrovniku povodom kaznene prijave pod brojem K-17/15 protiv ranijeg zakonskog zastupnika
- napravio popis imovine,
- pribavio prijepise vlasničkih listova kod Općinskog suda u Metkoviću.
- ispitao i obradio 20 tražbina vjerovnika I. (prvog) višeg isplatnog reda i 20 tražbina vjerovnika II. (drugog) višeg isplatnog reda i napravio tablice ispitanih tražbina, izlučni i razlučnih prava,
- sudjelovao u parničnim postupcima radi utvrđenja osnovanosti osporavanja tražbina u kojima je za svih 7 osporenih tražbina sud potvrdio osnovanost osporavanja stečajnog upravitelja,
- obradio i provjerio obavijesti o izlučnom i razlučnim pravima i postojanje tih tražbina,
- izvršio procjenu imovine koja se sastojala od 14 stanova, poslovnog prostora i poslovnog kompleksa u ukupnoj vrijednosti 30.057.705,45 kuna,
- u postupku prodaje imovine na kojoj postoji razlučno pravo omogućavao potencijalnim kupcima pregled imovine, oglašavao prodaje i sudjelovao na ukupno 18 dražbi pred sudom u Dubrovniku, na kojima je postignuta cijena za prodanu imovinu u ukupnoj vrijednosti 2.941.750,00 kuna,
- nakon provedenog postupka za prodaju predmeta na kojem postoji razlučno pravo vršio primopredaje kupcima i obračun troškova,
- na temelju izvršenih obračuna troškova sudjelovao na ročištima za diobu, te vršio isplate (diobe),
- sudjelovao u postupku ovrhe pred općinskim sudom radi prodaje četiri nekretnine,
- podnosio izvješća sudu, te
- obavio druge brojne poslove i poduzeo radnje manje složenosti koji se u stečajnom postupku ovakve složenosti uobičajeno imaju obaviti,

a nakon stupanja na snagu Uredbe 2015 prema stanju spisa i izvješćima stečajni upravitelj je obavio brojne poslove koje je stečajni upravitelj dužan obaviti, pa je tako između ostalog:

- obavio pripremne radnje za prodaju poslovnog prostora na elektroničkoj javnoj dražbi pred Financijskom agencijom,
 - sudjelovao u postupku ovrhe pred općinskim sudom radi prodaje četiri nekretnine koje su prodane kupcima na održanoj trećoj javnoj dražbi i to tako što je za dva stana nakon provedenih dražbi prvi razlučni vjerovnik izjavio preuzimanje s prijebom svoje tražbine, a za dva stana su kupci uplatili kupovninu, pa je pred Općinskim sudom u Dubrovniku unovčena imovina u vrijednosti 2.548.434,81 kuna,
 - za imovinu prodanu pred Općinskim sudom u Dubrovniku u stečajnom postupku napravio obračun i prijedlog namirenja, sudjelovao na ročištu za diobu kupovnine, vršio isplate,
 - vršio primopredaju prodane imovine,
 - nakon provedenih dražbi izvršio obračun troškova, te na temelju izvršenih obračuna troškova sudjelovao na četiri ročišta za diobu (10.02.2016., 16.02.2017., 28.02.2017., 08.07.2019.) i vršio isplate (diobe),
 - sudjelovao na skupštinama vjerovnika,
 - podnosio izvješća,
 - obavio radnje radi pripremne završnog ročišta i okončanja stečajnog postupka, napravio račun prihoda i rashoda, bilancu, završni račun, prijedlog završne diobe i završni diobni popis,
 - obavio druge brojne poslove i poduzeo radnje manje složenosti koji se u stečajnom postupku ovakve složenosti uobičajeno imaju obaviti,
- pa kako je u ovom stečajnom postupku do stupanja na snagu Uredbe 2015 unovčena stečajna masa u ukupnom iznosu od 2.941.750,00 kuna, stečajnom upravitelju je temeljem Uredbe pripadalo pravo na nagradu u visini od 2-5% vrijednosti unovčene stečajne mase neto ili od 58.835,00 kuna do 147.087,50 kuna neto, a

kako je nakon stupanja snagu uredbe 2015. unovčena je imovina u vrijednosti 6.189.034,81 kuna, stečajnom upravitelju temeljem Uredbe 2015 pripada pravo na nagradu za unovčenu imovinu u vrijednosti do 100.000,00 kuna u visini 16%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 100.000,01 kuna 300.000,00 kuna 12%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 300.000,01 kuna 500.000,00 kuna 10%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 500.000,01 kuna 1.000.000,00 kuna 8%, za vrijednost unovčene stečajne mase od 1.000.000,01 kuna do 5.000.000,00 kuna 7%, te za razliku od 5.000.000,01 kuna do 6.189.034,81 kuna pripada nagrada u visini 6%, što sveukupno iznosi 451.342,09 kuna bruto.

8. Po osnovi unovčene stečajne mase prema Uredbi maksimalna nagrada iznosi 300.000,00 kuna neto, a prema Uredbi 2015 maksimalna nagrada iznosi 630.000,00 bruto.

9.1. Imajući u vidu vrijednost unovčene stečajne mase, način unovčenja, poslove koje je stečajni upravitelj obavljao, složenost i obujam poslova, prije i nakon stupanja na snagu Uredbe 2015., te imajući u vidu:

- da je dio imovine (4 nekretnine upisane u jednom z.ul.) prodan u postupku koji je provodio općinski sud kao ovršni sud, ali da je poslove oko obračuna i

namirenja, te primopredaje kupljene imovine vršio stečajni upravitelj u stečajnom postupku,

- da je kod dužnika u vrijeme otvaranja stečajnog postupka bio zaposlen jedan radnik,

- da stečajni dužnik nije nastavio s poslovanjem,

- da je stečajni upravitelj u ovom stečajnom postupku obavljao poslove koje je bio dužan obavljati i proveo sve radnje potrebne radi zakonitog unovčenja nekretnina upisanih u zemljišne knjige, te da u ovom stečajnom postupku unatoč većem broj nekretnina koje su se prodavale u stečajnom postupku (16 upisanih u pet z.ul.), nije bilo neuobičajenih ili posebno složenih poslova koje je stečajni upravitelj imao za obaviti, pa se sam stečajni postupak ne može ocijeniti posebno složenim,

- da je određivanje troškova postupka (nagrade) obrnuto proporcionalno s namirenjem vjerovnika, pa da treba voditi računa da se razlučni vjerovnik koji je svoje razlučno pravo ostvarivao u ovršnom postupku opteretiti samo namirenjem nužnih izravnih i neizravnih troškova,

sud je odredio nagradu stečajnom upravitelju za razdoblje do stupanju na snagu Uredbe u visini 2% od unovčene stečajne mase ili 58.835,00 kuna neto, što predstavlja $(58.835,00 \text{ kuna} : 300.000,00 \text{ kuna} =) 19,61\%$ maksimalne nagrade,

a za razdoblje nakon stupanja na snagu Uredbe 2015. sud je odredio nagradu stečajnom upravitelju u visini 321.111,00 kuna bruto, pri tome imajući u vidu osim naprijed navedenog uz kriterije vrijednosti unovčene stečajne mase i način unovčenja, poslove koje je stečajni upravitelj obavljao, složenost i obujam poslova, te činjenicu da je nakon određivanja nagrade za vrijeme do stupanja na snagu Uredbe 2015 stečajni upravitelj prema Uredbi 2015 imao pravo na još $(100\% - 19,61\% =) 80,39\%$ od maksimalne nagrade ili $(630.000,00 \text{ kuna} \times 80,39\% =) 506.457,00 \text{ kuna}$, ali prema vrijednosti unovčene stečajne mase u konkretnom postupku pripada pravo na najviše 451.342,09 kuna bruto, pa nagrada stečajnom upravitelju u visini 321.111,00 kuna bruto čini oko $(321.111,00 \text{ kuna} : 451.342,09 \text{ kuna} =) 71,15\%$ od preostalog iznosa raspoloživog za nagradu u ovom postupku.

9.2. Primjenom Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (NN 88/2022, dalje u tekstu: ZOUE) nagrada se određuje u iznosu 7.808,74 eura (za 58.835,00 kuna) neto i 42.618,75 eura (321.111,00 kuna) bruto.

10.1. Slijedom navedenog, nejasno je kakav utjecaj ima (pravilno ili nepravilno) naprijed citirano pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci Rev 334/2023 od 17. rujna 2024 (Rev-1310/2017 od 8. rujna 2020.) kada poslovni obavljani u ovršnom postupku kao u konkretnom slučaju ne sudjeluju u kriterijima za obračun nagrade stečajnog upravitelja u ovom stečajnom postupku, ali i da sudjeluju u konkretnom slučaju su u odnosu na ostale u ovom stečajnom postupku poslove obavljene po stečajnom upravitelju u ukupnosti obavljenih poslova neznatni.

10.2. Ovaj sud u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 334/2023 od 17. rujna 2024 ne nalazi obrazloženje (argumente, odgovor) na postavljeno revizijsko pitanje: "*... te da li se posljedično tome ostvarena kupovna u ovršnom postupku računa u vrijednost unovčene stečajne mase u smislu čl. 7.*"

Uredbe o kriterijima i načinima plaćanja nagrade stečajnom upravitelju ("Narodne novine" broj 105/15)".

11. Sudska odluka smatrat će se arbitrarnom (proizvoljnom) u mjeri koja dovodi u pitanje pravičnost postupka ako ne sadrži dostatni pravno relevantne razloge, odnosno ako su razlozi za njezino donošenje utemeljeni na faktičnoj ili pravnoj pogrešci koja za svoju posljedicu imaju uskratu pravne zaštite. (tako USRH, posl.br. U III/3226/2022 od 11. srpnja 2023. i predmet Europskog suda za ljudska prava Urot protiv Turske broj 53561/09 i 13952/11 paragraf 68. presuda od 27. studenoga 2018.).

12.1. U odnosu na postavljeno pitanje *"da li se posljedično tome ostvarena kupovna u ovršnom postupku računa u vrijednost unovčene stečajne mase u smislu čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinima plaćanja nagrade stečajnom upravitelju"*, treba navesti da je čl. 7. Uredbe propisano da se nagrada stečajnom upravitelju obračunava prema vrijednosti unovčene stečajne mase. Temeljem čl. 134. SZ stečajna masa obuhvaća cjelokupnu imovinu dužnika u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka te imovinu koju on stekne tijekom stečajnoga postupka, a stečajna masa služi namirenju troškova stečajnoga postupka te tražbine vjerovnika stečajnoga dužnika, odnosno tražbine čije je namirenje osigurano određenim pravima na imovini dužnika.

12.2. Dakle, neprijeporno je da imovina stečajnog dužnika (ovršenika) koje se prodaje u stečajnom postupku ulazi u stečajnu masu, budući (u konkretnom slučaju) predstavlja imovinu dužnika u trenutku otvaranja stečajnog postupka. Stoga se i vrijednost te imovine (ostvarene kupovine) računa u vrijednost unovčene stečajne mase. Drugo je pitanje (i neovisno o tome što ista imovina ulazi u stečajnu masu) koliko će se (i hoće li se uopće) rad stečajnog upravitelja (ako ga uopće ima) na unovčenju te imovine vrednovati za nagradu za rad stečajnog upravitelja.

13.1. U odnosu na shvaćanje Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci broj Rev-334/2023 od 17. rujna 2024. godine (citirano pod 3. obrazloženja ove odluke) za ovaj sud nije sporno pravo na oslobođenje od plaćanja kupovine. No, ono je djelomično ograničeno pravima koje zakonski propisi daju trećim osobama. Naime, pravo na oslobođenje od plaćanja kupovine ne smije biti apsolutno i ne smije ugroziti samu bit prava, poštujući pri tome legitiman cilj i uz razuman odnos razmjernosti prema pravima trećih. Ovakvim pretjeranim formalizmom izraženim u odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 334/2023 narušava se pravo na pristup sudu obzirom da postupovna pravila (prema pravilima ovrhe) prestaju služiti ciljevima i djeluju na pravnu sigurnost i pravilno djelovanje pravnog sustava, a i ugrožava se pravičnost.

13.2. Tvrdnja u odluci broj Rev-334/2023-2 od 17. rujna 2024. godine da *"... nisu nastali nikakvi troškovi unovčenja nekretnine u stečajnom postupku ..."* nije točna, budući da su izvjesni troškovi diobe (namirenja) koja se provodi u stečajnom postupku i koji troškovi se imaju (moraju) smatrati troškovima unovčenja, obzirom da unovčenje nije samo sebi svrhom, već je cilj unovčenja namirenje vjerovnika unovčenjem imovine prema pravilima ovrhe u stečajnom postupku koji je u konkretnom slučaju neodvojivo povezan s ovršnim postupkom i bez kojeg stečajnog postupka se konkretni ovršni postupak ne bi mogao provesti, budući da bez stečajnog postupka ne bi postojao ovršenik

(stečajni dužnik) u ovršnom postupku, pa se propise (pravila) ovršnog postupka ne bi trebalo (pretjerano) mehanički tumačiti.

13.3. Nije točna tvrdnja u odluci broj Rev-334/2023 od 17. rujna 2024. godine da bi vjerovnici morali "*.... platiti i troškove koji nisu nastali, niti su učinjeni u okviru ovršnog postupka, a nisu nastali niti u stečajnom postupku.*", budući da su u stečajnom postupku nastali troškovi i to upravo radi unovčenja odnosno cilja unovčenja – namirenja (pa i razlučnog) vjerovnika – zbog čega je ovršni postupak i pokrenut, a to su troškovi poput npr. naknade banke, troškovi knjigovodstva koje mora proknjižiti uplate i isplate u poslovnim knjigama stečajnog dužnika, uz eventualni obračun poreza odnosno prijenosa porezne obveze, izračuna smanjenja tražbine razlučnog vjerovnika ako je ujedno i stečajni vjerovnik, nagrade ljudi koji su izvršili obračun radi namirenja i isplate a koji su tijela stečajnog postupka itd.

14.1. U odnosu na naprijed citiranu odluku Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev-334/2023 od 17. rujna 2024. (i Rev-1310/2017 od 8. rujna 2020. i dr.), iako nije od izravnog značaja za donošenje ove odluke, budući se u konkretnom slučaju radi o odluci o visini nagrade za rad stečajnog upravitelja za koju je neodlučno tko je razlučni vjerovnik i pravilnost provedenog ovršnog postupka, te se nagrada stečajnom upravitelju ima isplatiti iz sredstava stečajne mase (bez obzira kome će se i kako obračunavati) potrebno je istaknuti kako temeljem čl. 97. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 88/06, 116/10, 25/12, 133/12, 45/13, dalje u tekstu: Stari SZ) koji se obzirom na vrijeme pokretanja postupka ovrhovoditelja G.B.M. d.o.o. Zagreb primjenjuje, a i temeljem čl. 168. SZ, ako stečajni vjerovnik tijekom posljednjih šezdeset dana prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga sudskom ovrhom ili prisilnim sudskim osiguranjem stekne koje razlučno ili slično pravo koje ulazi u stečajnu masu, to pravo otvaranjem stečajnog postupka prestaje, odnosno postupak u tijeku se obustavlja.

14.2. Prema čl. 98. Starog SZ (tako i čl. 169. SZ) nakon otvaranja stečajnog postupka pojedini stečajni vjerovnici ne mogu protiv dužnika tražiti osiguranje ili ovrhu na dijelovima imovine koja ulazi u stečajnu masu niti na drugoj imovini dužnika (st. 1.), a nakon otvaranja stečajnog postupka razlučni vjerovnici ovlašteni su pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, nastaviti će i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka (st. 5.).

14.3. U konkretnom slučaju:

- ovaj stečajni postupak pokrenut je prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka dostavljenim sudu 2. siječnja 2012. godine;
- na temelju ovršnog prijedloga podnesenog 28.02.2014. (nakon otvaranja stečajnog postupka) Općinski sud u Metkoviću donio je rješenje o ovrsi posl.br. Ovr. 304/14 od 18. kolovoza 2014. godine na dijelu imovine stečajnog dužnika koja ulazi u stečajnu masu i to nekretninama upisanim u z.ul. 6653 K.O. Metković oznake: (a) 687/10000 suvlasničkog dijela, u naravi stan, ukupne površine 143,60 m², upisan u poduložak, (b) 770/10000 suvlasničkog dijela, u naravi stan ukupne površine 161,07 m², upisan u poduložak, (c) 770/10000 suvlasničkog dijela u naravi stan ukupne površine 161,07 m², upisan u

poduložak 15 i (d) 770/10000 suvlasničkog dijela u naravi stan ukupne površine 161,07 m², upisan u poduložak 16, na temelju kojeg rješenja je na istim nekretninama 18. kolovoza 2014. (nakon otvaranja stečajnog postupka) pod brojem Z-804/14 u zemljišnim knjigama upisana zabilježba ovrhe u korist ovrhovoditelja G.B.M. d.o.o. iz Zagreba; - G.B.M. d.o.o. iz Zagreba je rješenjem u stečajnom postupku (19. rujna 2013. tj. prije pokretanja ovršnog postupka) priznata tražbina kao vjerovniku drugog (II.) višeg isplatnog reda u iznosu 222.529,70 kuna.

14.4. Dakle:

- ako je G.B.M. d.o.o. iz Zagreba u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupak (02.01.2012.) bio stečajni vjerovnik (a bio je budući mu je priznata tražbina) nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka kao stečajni vjerovnik nije mogao tražiti ovrhu prijedlogom za ovrhu od 28. veljače 2014. godine, na temelju kojeg je doneseno rješenje o ovrsi posl.br. Ovr. 304/2014 od 18.08.2014. i u kojem postupku su predmetne nekretnine prodane,
- ako je G.B.M. d.o.o. iz Zagreba razlučno pravo na predmetnim nekretninama stekao na temelju rješenja o ovrsi posl.br Ovr.304/2014 to razlučno pravo prestaje,
- ako je G.B.M. d.o.o. iz Zagreba u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupak (02.01.2012.) bio razlučni vjerovnik na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, nakon otvaranja stečajnoga postupka ovlašten je pokrenuti postupak ovrhe po općim pravilima ovršnoga postupka. Prekinuti postupci ovrhe i osiguranja koje su ti vjerovnici pokrenuli prije otvaranja stečajnoga postupka, nastaviti će i provesti ovršni sud po pravilima ovršnoga postupka.

14.5. Međutim, prema čl. 441. SZ:

"(1) Stečajni postupci pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama Stečajnoga zakona koji je bio na snazi u vrijeme njihova pokretanja.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, odredbe članka 12., članka 88. stavka 2., članaka 89. – 91., članaka 94. – 96., članka 98., članaka 102. i 103., članaka 132. i 133., članka 169. stavaka 5. – 8., članaka 216. i 217., članka 227., članka 229., članaka 235. – 248., članka 254., članka 289. stavaka 4. – 7., članka 293. stavka 4., članaka 303. – 355. i članka 438. ovoga Zakona primjenjuju se na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu ovoga Zakona."

14.6. Stoga, ovaj sud nalazi kako prema izričitoj (citiranoj) odredbi čl. 441. SZ samo stečajni (ne i ovršni) postupci pokrenuti prije stupanja na snagu SZ (01.10.2015.) dovršit će se prema odredbama zakona koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja tih stečajnih postupaka, s tim da se odredbe čl. 169. st. 5. do 8. SZ primjenjuju na postupke koji su u tijeku, osim ako su radnje na koje se odnose započete prije stupanja na snagu SZ, pa kako ovaj sud nalazi da se u konkretnom slučaju radi o slučaju iz čl. 169. st. 5. do 8. SZ koji je u trenutku stupanja na snagu propisivao:

"(5) Nakon otvaranja stečajnoga postupka razlučni vjerovnici nisu ovlašteni pokrenuti postupak ovrhe ili osiguranja.

(6) Postupci ovrhe i osiguranja iz stavka 5. ovoga članka koji su u tijeku u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka prekidaju se. Prekinute postupke ovrhe i osiguranja nastaviti će sud koji vodi stečajni postupak primjenom pravila o unovčenju predmeta na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku.

(7) Sud koji vodi postupak ovrhe ili osiguranja iz stavka 6. ovoga članka dužan je u roku od osam dana od dana otvaranja stečajnoga postupka rješenjem utvrditi prekid postupka, oglasiti se nenadležnim i ustupiti predmet sudu koji vodi stečajni postupak."

iz navedenog proizlazi da je dvojbeni pravilnost provedenog ovršnog postupka pred općinskim sudom pod posl.br. Ovr.304/2014, odnosno kasnije pod posl.br. Ovr.187/2016. Posebno, ako se ima u vidu intencija (namjera zakonodavca) kod donošenja SZ da se sva imovina koja ulazi u stečajnu masu koncentrira u jednom postupku i prodaje u jednom postupku.

14.7. No, sve da je pogrešno stajalište ovog suda da se u konkretnom slučaju čl. 441. SZ ne odnosi na ovaj ovršni postupak i da je suprotno stajalištu ovog suda G.B.M. d.o.o. bio razlučni vjerovnik, pa je prema čl. 98. Starog SZ imao pravo pokrenuti ovršni postupak koji provodi ovršni sud po pravilima ovrhe, ovršni sud je proveo ovršni postupak po pravilima ovrhe sve do faze namirenja vjerovnika (posljednja radnja u ovršnom postupku je bila namirenje prioriteta tražbina). Namirenje vjerovnika je takvom slučaju (nakon što ovršni sud namiri prioriteta tražbine) propisano čl. 164.a Starog SZ na način da se preostali iznos kupovnine ostvaren u ovršnom postupku pred općinskim sudom prenese stečajnom sudu i stečajni sudu provodi namirenje.

14.8.. Naime, čl. 164.a Starog SZ je propisivao:

"(1) Nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sudu.

(2) Iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će: 1. izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. ovoga Zakona; 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju."

14.9. Stoga, stečajni sud nakon što primi iznos dobiven od ovršnog suda najprije treba u stečajnu masu izdvojiti odgovarajući iznos (obračun troškova) prema čl. 170. Starog SZ, a potom namiriti tražbine razlučnih vjerovnika. Dakle, postoji zakonom propisana obveza razlučnog vjerovnika sudjelovati u troškovima stečajnog postupka, pa se po mišljenju ovog suda ne može tumačiti da je razlučni vjerovnik (ovrhovoditelj) tražbinu stekao u ovršnom postupku i nije dužan vratiti dio kupovnine stečajnom sudu radi pokrića troškova stečajnog postupka.

14.10. Nadalje, prema stajalištu ovog suda zabilježba ovrhe u zemljišnim knjigama nije sama po sebi stjecanje razlučnog prava. Zabilježba ovrhe u zemljišnim knjigama (u konkretnom slučaju pod posl.br. Z-532/11 po rješenju o ovrši na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alemki Gajski iz Zagreba pod br. Ovr-335/11 od 28. lipnja 2011.) predstavlja privremenu mjeru kojom se upisuje da je na predmetnoj nekretnini pokrenut ovršni postupak, ali

to ne daje vjerovniku pravo prvenstva u naplati nad drugim vjerovnicima. Svrha zabilježbe je da se trećim osobama učini poznatim da je nad tom nekretninom pokrenuta ovrha.

14.11. Razlučno pravo predstavlja pravo vjerovnika da se namiri prije ostalih iz određene stvari (pravo odvojenog namirenja) i to pravo mora imati temelj u stvarnom pravu (npr. hipoteci, fiduciju, založnom pravu i sl.). Razlučni vjerovnik može ostvariti svoje pravo u stečaju dužnika neovisno o drugim vjerovnicima. Dakle, ako vjerovnik ima hipoteku ili slično pravo upisano u zemljišne knjige, onda ima razlučno pravo, ali ako ima upisanu samo zabilježbu ovrhe na temelju vjerodostojne isprave, tada još nema razlučnog prava.

14.12. Stoga, vjerovnik G.B.M. d.o.o. upisom zabilježbe ovrhe po rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alemki Gajski iz Zagreba pod br. Ovr-335/11 od 28. lipnja 2011. nije prema čl. 79. tada važećeg Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05, 67/08, 139/10, 77/11, 125/11, 70/12, dalje u tekstu: Stari OZ), a istovjetan sadržaj je i čl. 84. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, 6/24, dalje u tekstu: OZ) stekao razlučno pravo. Tim upisom upisana je zabilježba postojanja ovršnog postupka radi naplate tražbine čime se stekao prednosni red, ali se nije steklo razlučno pravo. Temeljni pravni učinak zabilježbe prema propisima važećim u vrijeme kada je ona učinjena je odrediti prvenstveni red ovrhovoditelja u eventualnom namirenju tražbine na nekretnini na kojoj je zabilježba upisana (tako i VTSRH PŽ-1076/05 od 13.02.2009.). Naime, zabilježbom ovrhe upisuje se da je ovršni sud donio rješenje o ovrsi na ovršenikovoj (dužnikovoj) nekretnini. Zabilježbu ovrhe određuje ovršni sud nakon što je na ovrhovoditeljev prijedlog za ovrhu donio rješenje o ovrsi na ovršenikovoj nekretnini. Štoviše, u specifičnom slučaju određivanja ovrhe na temelju vjerodostojne isprave zabilježba ovrhe u potencijalnom sporu po prigovoru ovršenika ne predstavlja automatizmom ni zabilježbu spora (tako i VTS RH PŽ-1076/05 od 13.02.2009.). Da bi zadržao prednosni red upisan po rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alemki Gajski iz Zagreba pod br. Ovr-335/11 od 28. lipnja 2011. vjerovnik (u konkretnom slučaju G.B.M. d.o.o.) je bio obvezan u roku od jedne godine dana opravdati zabilježbu odnosno pokrenuti pred ovršnim sudom ovrhu na temelju ovršne isprave (Ovr) i na temelju u tom (Ovr) postupku donesenog rješenja o ovrsi bi stekao razlučno pravo s prednosnim redom koje je stekao upisom zabilježne ovrhe po rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Alemki Gajski iz Zagreba pod br. Ovr-335/11 od 28. lipnja 2011. Pravomoćno i ovršno rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave doneseno od strane javnog bilježnika ne može biti temelj za upis zabilježbe o ovrsi sukladno čl. 79. Starog OZ odnosno čl. 84. OZ u zemljišnoj knjizi, budući javni bilježnik nije nadležan za donošenja takvog rješenja, već je za donošenje takvog rješenja nadležan samo ovršni sud i to kod ovrhe na nekretninama ali ne i kod ovrhe na bankovnom računu ili na novčanim primanjima (tako i ŽS Varaždin GŽ Zk 356/17 od 21.3.2019.).

14.13. Zbog navedenog (bez obzira na pravilnost konkretnog ovršnog postupka, u tom postupku donesene su pravomoćne odluke o ovrsi, o dosudi, o namirenju i sl.) to što je po prijedlogu G.B.M. d.o.o. pokrenuta i provedena ovrha u ovršnom postupku pred općinskim sudom ne čini G.B.M. d.o.o.

automatski razlučnim vjerovnikom. Naime, G.B.M. d.o.o. je svoje razlučno pravo stekao po rješenju o ovrsi posl.br. Ovr.304/2014 nakon upisa otvaranja stečajnog postupka u zemljišnim knjigama, a tada takvo pravo više nije mogao steći, te u situaciji kada je ovršni sud primjenom čl. 164.a Starog SZ primjenjujući pravila ovršnog postupka nakon namirenja prioriternih tražbina preostala novčana sredstva predao stečajnom sudu, stečajni sud postojanje razlučnog prava procjenjuje prema pravilima Stečajnog zakona i raspoređuje ostvarenu kupovninu prema odredbama tada važećeg Stečajnog zakona, a to je u konkretnom slučaju SZ.

14.14. Ipak, kada bi suprotno stajalištu ovog suda G.B.M. d.o.o. iz Zagreba u trenutku podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupak (02.01.2012.) bio razlučni vjerovnik, sukladno čl. 98. Starog OZ bio je ovlašten pokrenuti ovršni postupak (koji se provodi prema pravilima ovršnog postupka), a nakon unovčenja imovine prema pravilima ovršnog postupka i to sukladno čl. 112. OZ iz prodajne cijene namiruju se ovrhovoditelji na čiji je prijedlog određena ovrha, založni vjerovnici i kad nisu prijavili svoje tražbine, osobe koje imaju pravo na naknadu za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, Republika Hrvatska i općine, gradovi i županije po osnovi poreza i drugih pristojbi, te se temeljem čl. 113. OZ najprije namiruju (1.) troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, pa (2.) porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu (ako su prijavljeni najkasnije na ročištu za diobu i ako se dokazuju ovršnom ispravom). Nakon namirenja ovih tražbina, temeljem čl. 114. OZ, namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koja prestaju prodajom, sve po redu stjecanja, s tim da se troškovi i kamate za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, namiruju po istom redoslijedu kao i glavna tražbina, kao i troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju. No, čl. 164.a Starog SZ propisano je da se namirenje provodi u postupku pred stečajnim sudom ("*... nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu.*"), pa je nejasno zbog čega Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojim odlukama (Rev 1310/2017-4 i dr.) smatra da bi do primjene čl. 164.a Starog SZ došlo samo (jedino) u slučaju kada bi "*... ovršni sud prodajom ostvario novčana sredstva koja su veća od tražbine ovrhovoditelja, odnosno osoba koja imaju pravo prvenstvenog namirenja.*", a ne i u drugim (svim) situacijama prodaje imovine stečajnog dužnika na kojoj postoji razlučno pravo u ovršnom postupku. Drugim riječima, ako je pred općinskim kao ovršnim sudom unovčena imovina na kojoj postoji razlučno pravo za iznos manji od tražbine ovrhovoditelja (razlučnog vjerovnika), tada se izravne i neizravne opće troškove (u razmjernom dijelu) neće namirivati iz ostvarene kupovnine na teret razlučnog vjerovnika već će ih u cijelosti snositi stečajni vjerovnici, a ako je unovčena za veći iznos od tražbine ovrhovoditelja (razlučnog vjerovnika) tada će se ti troškovi namirivati iz ostvarene kupovnine. Dakle, ako je razlučni vjerovnik kod procjene vrijednosti imovine na kojoj zasniva razlučno pravo radi osiguranja svoje tražbine pogriješio i za osiguranje svoje tražbine uzeo u zalog (razlučno pravo) stvar (imovinu) koja na tržištu vrijedi manje, njegovu grešku trebaju snositi stečajni vjerovnici koji će troškove namiriti iz stečajne mase i time

smanjiti mogućnost namirenja svojih tražbina, a ako je pogodno s vrijednosti stvari (imovine) na kojoj je zasnovano razlučno pravo, tada će se troškovi snositi iz kupovnine. Za ovaj sud takvim postupanjem ostvaruje se nejednakost pred sudom (zakonom), te predstavlja pretjerani formalizam (bez sveobuhvatnog sagledavanja svih propisa).

14.15. U postupku pred ovršnim sudom pod posl.br. Ovr.304/2014 nekretnine (pravo vlasništva) oznake (a) 687/10000 suvlasničkog dijela nekretnine označene kao čest. zem. 5638/1 upisano u z.ul. 6653 poduložak 12 k.o. Metković i (c) 770/10000 suvlasničkog dijela nekretnine označene kao čest. zem. 5638/1 upisano u z.ul. 6653 poduložak 15 k.o. Metković se prodalo (dosudilo) rješenjem Općinskog suda u Dubrovniku posl.br. Ovr.187/2016 od 17.12.2018. razlučnom vjerovniku ARIATIC ASSETS d.o.o. Zagreb, koji je istim rješenjem oslobođen polaganja kupovnine u iznosu 1.238.434,81 kuna, dok su preostale nekretnine (pravo vlasništva) unovčene za iznos od 1.310.000,00 kuna iz kojeg iznosa su (temeljem rješenja Općinskog suda u Dubrovniku posl.br. Ovr. 187/2016 od 11.06.2019.) namireni ovhovoditelju troškovi ovršnog postupka u iznosu od 1.682,00 kuna, dok je preostali iznos uplaćene kupovnine od 1.308.318,00 kuna prenesen Trgovačkom sudu u Dubrovniku kao stečajnom sudu pred kojim se vodi stečajni postupak nad ovršenikom. Iz obrazloženja rješenja Općinskog suda u Dubrovniku posl.br. Ovr. 187/2016 od 11.06.2019. proizlazi da je prema obračunu koji je dostavio ovrhovoditelj (G.B.M. d.o.o. iz Zagreba) razvidno da naknadu troškova ovršnog postupka iz čl. 113. st. 1. toč. 1. OZ predstavljaju troškovi sudske pristojbe na rješenje o odgodi od 02. srpnja 2018., sudske pristojbe na prijedlog i rješenje o ovrsi po rješenju od 03. ožujka 2014. u iznosu od 1.464.86 kuna i predujam troška izlaska sudskog ovršitelja na razgledavanje nekretnine u iznosu od 117,20 kuna, ili ukupno iznos od 1.682,00 kune, a da nije bilo potraživanja na ime poreza koji terete nekretninu u zadnjoj godini prije prodaje (čl.113. st. 1. toč. 2. OZ) koji imaju prednost u namirenju te se namiruju u ovršnom postupku, pa se tražbine koje je prijavio ovrhovoditelj i založni vjerovnik imaju namiriti kroz stečajni postupak.

14.16. Prema čl. 164. st. 2. Starog SZ ako je razlučni vjerovnik pokrenuo postupak ovrhe na nekretnini radi prisilnoga namirenja svoje tražbine prije nego što je stečajni upravitelj predložio njezinu prodaju u stečajnom postupku prema čl. 164. st. 1. Starog SZ, nekretnina će se prodati u ovršnom postupku koji je pokrenuo razlučni vjerovnik.

14.17. Prema čl. 164.a st. 1. Starog SZ obveza je ovršnog suda, nakon što se unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi, iz iznosa ostvarenog prodajom prvo namiriti troškove do tada provedenog ovršnog postupka, a zatim preostali novac predati stečajnom sucu.

14.18. Kada se radi o namirenju po pravilima ovršnog postupka prvi red namirenja predstavljaju tražbine troškova ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji (čl. 113. OZ), koje se namiruju prije svih iz iznosa dobivenog prodajom i imaju apsolutni prioritet u namirenju, bez obzira na vrstu potraživanja i broj vjerovnika koji se namiruju iz prodane nekretnine.

14.19. Opće je pravilo da troškovi ovršnog postupka koji nastanu pojedinom vjerovniku u ovršnom postupku s drugih osnova prate sudbinu glavne tražbine.

Prema čl. 114. st. 5. OZ troškovi ovršnoga postupka, osim troškova koji se prvenstveno namiruju (čl. 113. OZ), namiruju po istom redoslijedu kao i glavna tražbina. U tom smislu ti se troškovi nadoknađuju vjerovniku u trećem isplatnom redu, dok se troškovi što ih je neki od vjerovnika snosio na ime sudskih pristojbi i predujmova namiruju prioritetno, prije svih drugih tražbina te se i namiruju na teret svih drugih vjerovnika. Prema pravilima ovršnog postupka drugi red namirenja su tražbine poreza i druge pristojbe dospjele za posljednjih godinu dana koji terete prodanu nekretninu (čl. 113. st. 1. točka 2. OZ).

14.20. Slijedom iznesenog, u smislu čl. 164.a st. 1. Starog SZ, troškovi do tada provedenog ovršnog postupka smatraju se troškovima koji se prvenstveno namiruju i za koje bi se troškove namirili svi ovrhovoditelji kad bi imali opravdan i pravodoban zahtjev za to namirenje, a to su prioritetni troškovi iz čl. 113. OZ, troškovi pristojbi i predujmova (sudski ovršitelji, sudski dostavljači, vještačenja), odnosno, materijalni troškovi koje ovršni sud kad su opravdani i dokumentirani obvezno priznaje, te porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu.

14.21. Redove namirenja prilikom namirenja tražbina vjerovnika iz stvari (stečajnog dužnika) na kojoj postoji razlučno pravo propisuje Stečajni zakon, pa tako čl. 164.a st. 2. Starog SZ propisuje da će iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac:

- (1.) izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz čl. 170. Starog SZ (troškovi utvrđivanja tražbine),
- (2.) namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i
- (3.) preostali iznos (ako ima viška sredstava nakon namirenja svih razlučnih vjerovnika) predati stečajnom upravitelju.

14.22. Dakle, prema čl. 164.a st. 2. Starog SZ prvi red namirenja predstavljaju tražbine iz čl. 170. Starog SZ (troškovi utvrđivanja tražbine), a u drugom se redu namiruju tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnog postupka.

14.23. Prema pravilima ovršnog postupka (čl. 114. OZ), nakon namirenja tražbina iz čl. 113. OZ namiruju se tražbine osigurane založnim pravom, tražbine ovrhovoditelja na čiji je prijedlog određena ovrha i naknada za osobne služnosti i druga prava koje prestaju prodajom. Vjerovnici ovog reda se namiruju redoslijedom stjecanja založnog prava i prava na namirenje ovrhovoditelja koji su predložili ovrhu odnosno po redu upisa u zemljišnu knjigu, a ako je prednosni red bio ustupljen, tada se ti vjerovnici namiruju po tim ustupom uspostavljenom prednosnom redu. U isti red namirenja kao i glavna tražbina spadaju troškovi kamata za posljednje tri godine do donošenja rješenja o dosudi nekretnine kupcu, određeni ovršnom ispravom, a po istom redoslijedu kao i glavna tražbina namiruju se i troškovi ovršnoga postupka, osim troškova iz čl. 113. OZ koji se prvenstveno namiruju. Poslije namirenja tražbina iz čl. 114. OZ namiruju se porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu za vrijeme za koje se ne namiruju prema čl. 113. OZ. Nakon toga namiruju se kamate iz čl. 114. st. 4. OZ za vrijeme za koje nisu namirene prema toj odredbi i to po istom redoslijedu kao i glavna tražbina.

14.24. Iz navedenog proizlazi da redosljed namirenja koji je propisan Stečajnim zakonom osigurava da prvenstveno budu namireni svi ovrhovoditelji za prioritetne troškove, nakon čega se namiruju vjerovnici prema redosljedu namirenja kako je to propisano čl. 164.a SZ, koji poštuje redosljed namirenja prema pravilima ovršnog postupka.

14.25. Slijedom iznesenog, troškovi iz čl. 113. OZ (prioritetne tražbine) su jedini troškovi koje je ovršni sud ovlašten namiriti u ovršnom postupku u kojem je bio ovlašten provesti prodaju, ali ne i namirenje, pa se sve ostale tražbine, namiruju u stečajnom postupku.

14.26. Dakle, nakon prodaje nekretnine u ovršnom postupku iz iznosa dobivenoga prodajom, sukladno čl. 113. OZ namiruju se samo troškovi ovršnog postupka koji se tiču sudskih pristojbi i plaćenih predujmova za provedbu ovršnih radnji, a potom porezi i druge pristojbe dospjele za posljednju godinu koje terete prodanu nekretninu, te se nakon toga preostali novac predaje stečajnom sucu radi namirenja ostalih tražbina sukladno čl. 164. st. 2. Starog SZ u vezi čl. 114. OZ (tako i VSRH Rev 219/2022)..

14.27. Stoga, u konkretnom slučaju, sukladno čl. 164.a Starog SZ nakon što unovči stvar ili pravo na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ovršni će sud, nakon što iz iznosa ostvarenog prodajom namiri troškove do tada provedenoga ovršnog postupka, preostali novac predati stečajnom sucu. Iz iznosa dobivenog od ovršnog suda stečajni sudac će:

- (1.) izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos prema pravilima iz članka 170. Starog SZ,
- (2.) namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redosljedu predviđenom pravilima ovršnog postupka i
- (3.) preostali iznos predati stečajnom upravitelju.

14.28. Temeljem čl. 170. Starog SZ troškovi utvrđivanja tražbine, koji obuhvaćaju troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu, određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utška (st. 1), a troškovi unovčenja određuju se paušalno u iznosu od 5 posto od utška, s tim ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini, a ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se troškovima unovčenja (st. 2).

14.29. Dakle, kada je razlučni vjerovnik prije pokretanja stečajnog postupka pokrenuo ovršni postupak radi naplate svoje tražbine, taj postupak nakon otvaranja stečajnog postupka (ako nema drugačijeg prijedloga) nastavlja ovršni sud, te temeljem čl. 164.a i čl. 170. Starog SZ nakon što je unovčio imovinu na kojoj postoji razlučno pravo ovršni sud će iz iznosa ostvarenog prodajom (unovčenjem) namiriti troškove do tada provedenoga ovršnog postupka (prioritetne tražbine iz čl. 113. OZ), dok će preostali novac predati stečajnom sucu, koji će pak iz iznosa dobivenog od ovršnog suda najprije izdvojiti u stečajnu masu odgovarajući iznos za (1.) troškove utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava na tom predmetu u paušalnom u iznosu od 5 posto od utška i za (2.) troškove unovčenja u paušalnom iznosu od 5 posto od utška, osim ako su stvarno nastali troškovi i ostale obveze stečajne mase znatno niži ili viši, kada će se odredit u stvarnoj visini, te ako je zbog unovčenja stečajna masa

opterećena porezom taj iznos se pridodaje troškovima unovčenja. Slijedom navedenog, kod diobe (namirenja) poštovana su pravila iz ovršnog postupka.

14.30 Sukladno čl. 72. Starog SZ i čl. 139. SZ troškovi koji za pojedine vjerovnike nastanu njihovim sudjelovanjem u postupku predstavljaju tražbine nižih isplatnih redova.

14.31. Prema stajalištu ovog suda, a slijedom propisa navedenih u obrazloženju ove odluke, pravno stajalište Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo u odluci Rev 1310/2017-4 od 8. rujna 2020. godine i drugima koje se pozivaju na tu odluku u suprotnosti je s navedenim odredbama zakona (Stari SZ), koji je vrijedio u vrijeme provođenja ovršnog postupka i koji se na konkretan slučaj primjenjuje.

14.32. Naime, kada bi se suprotno stajalištu ovog suda uzelo da se SZ ne primjenjuje u konkretnom slučaju na postupak prodaje predmetnih nekretnina pred općinskim sudom, Stari SZ je predvidio situaciju da razlučni vjerovnik pokrene ovršni postupak radi naplate svoje tražbine osigurane razlučnim pravom prije pokretanja (otvaranja) stečajnog postupka, te je u takvoj situaciji (ako razlučni vjerovnik nije iskoristio mogućnost da nakon prekida postupka postupak naplate nastavi pred stečajnim sudom) predvidio posljedice unovčenja imovine na kojoj postoji razlučno pravo pred ovršnim sudom odnosno način i redoslijed namirenja, uključujući i namirenje razlučnog vjerovnika, te je razlučni vjerovnik unaprijed jasno i nedvojbeno znao što se, kada i kojim redoslijedom namiruje iz novčanih sredstava ostvarenih unovčenjem imovine na kojoj postoji razlučno pravo. Nije nevažno da bi se drugačijim namirenjem (redoslijedom) poremetilo stečajnim zakonom propisan cilj stečajnog postupka "... skupno namirenje vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima" (čl. 2. Starog SZ, a tako i danas važeći Stečajni zakon), kao i zakonom (stečajnim i ovršnim) propisan redoslijed namirenja.

14.33. Zbog toga što je povećanje troškova obrnuto proporcionalno s namirenjem vjerovnika potrebno je restriktivno pristupiti odluci o troškovima postupka, pa je tako za ovaj sud prihvatljivo pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 18. travnja 2019. da se iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina te stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju troškovi utvrđivanja predmeta razlučnoga prava (ranije prema Starom SZ troškovi "utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava"), nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava. To zbog toga što je u takvoj situaciji u pravilu ne bi trebali nastati (u konkretnom slučaju sigurno nisu nastali) posebni troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava (utvrđivanja istovjetnosti predmeta i prava) budući je razlučno pravo na predmetu prodaje upisano u javnoj knjizi i lako javno provjerljivo i dostupno.

14.34. Istovremeno, prema mišljenju ovog suda osloboditi (sukladno mišljenju izraženom u odluci VSRH Rev 1310/2017-4 od 8. rujna 2020. godine) razlučnog vjerovnika troškova unovčenja koje bi stečajni sud temeljem čl. 164.a i čl. 170. st. 2. Starog SZ u konkretnom slučaju trebao obračunati i namiriti, osim što je u suprotnosti s ciljem stečajnog postupka i propisima, nepravedno je, protivu se svrsi stečajnog postupka i predstavlja remećenje zakonom propisanog redoslijeda namirenja vjerovnika u stečajnom postupku, te ugrožava pravnu

sigurnost. Također, u takvoj situaciji je razlučni vjerovnik dodatno privilegiran u odnosu na stečajne vjerovnika obzirom da postoje troškovi koji izravno ili neizravno terete nekretnine na kojima postoji razlučno pravo. Osloboditi razlučnog vjerovnika izravnih troškova koji su u svezi s predmetnom prodaje (kao što su npr. za predmet prodaje mogući: troškovi izrade parcelacijskog elaborata, troškovi procjene vrijednosti predmeta razlučnog prava, troškovi pribave zk izvataka, troškovi pribave kopija katastarskog plana, troškovi komunalne naknade, spomeničke rente, vodne naknade, slivne naknade, troškovi objave o oglasa o prodaji i putni troškovi stečajnog upravitelja kada se nije prodavalo na javnog dražbi odnosno troškovi Financijske agencije kod prodaje na javnoj dražbi, troškovi redovnog održavanja nekretnine, troškovi čuvarske službe predmeta prodaje, promjene brave, troškovi čišćenja i/ili odvoza otpada, troškovi održavanja okoliša, premije osiguranja i sl.) ili neizravnih troškova unovčenja bez kojih ne bi bilo moguće provoditi stečajni postupak i bez kojih ne bi moglo ni doći do unovčenja predmeta na kojem postoji razlučno pravo te posljedično tome namirenja (razlučnog) vjerovnika, koji troškovi su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka i zajednički su za cjelokupni postupak, bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi (kao što su npr. stvarni troškovi stečajnog upravitelja za telefon, kancelarijski materijal, poštarinu i sl., troškovi financijsko-knjigovodstvene službe, troškovi naknade banci, troškovi arhiviranja, troškovi sudske pristojbe za diobu, ukupni trošak nagrade stečajnog upravitelja i dr.) razmjerno vrijednosti nekretnine koja se prodaje (na kojoj postoji razlučno pravo) u odnosu na ostalu imovinu stečajnog dužnika, na način da takvi troškovi padaju isključivo na teret stečajnih vjerovnika odnosno slobodne imovine koja ulazi u stečajnu masu, čime se umanjuje mogućnost namirenja stečajnih vjerovnika, nije u skladu s ciljem stečajnog postupka, remeti se zakonom propisani redoslijed namirenja, a prema mišljenju ovog suda u konačnici je i nepravedno, te narušava jednakost stranaka (vjerovnika) pred zakonom.

14.35. Dakle, slijedom svih navedenih razloga, stajalište ovog suda je da izravni troškovi koji su u izravnoj vezi s predmetom prodaje treba u cijelosti snositi razlučni vjerovnik namirenjem iz sredstava ostvarenih unovčenjem stvari (imovine) na kojoj postoji razlučno pravo, a neizravne opće troškove koji su nastali radi redovnog provođenja stečajnog postupka i zajednički su za cjelokupni postupak, bez kojih se taj postupak ne bi mogao provoditi, razlučni vjerovnik treba snositi razmjerno vrijednosti stvari (imovine) na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na vrijednost cjelokupne imovine koja ulazi u stečajnu masu.

14.36. Kada je već predmetna imovina prodana u ovršnom postupku pred općinskim sudom, nakon namirenja prioriternih tražbina, odluku o namirenju donosi stečajni sud (čl. 164.a Starog SZ). Stoga će se u konkretnom slučaju kod odlučivanja o namirenju, temeljem čl. 248. SZ, nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo iz iznosa ostvarenog prodajom namiriti troškovi unovčenja iz čl. 254. SZ i potom tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu.

15. Radi svega izloženog, na temelju spomenutih propisa, odlučeno je kao u izreci.

U Dubrovniku, 10. rujna 2025.

Stečajni sudac:

Srđan Gavranić

PRAVNA POUKA

Protiv ovog rješenja dopušteno je izjaviti žalbu. Žalba se izjavljuje Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu u roku od 8 dana od primitka rješenja putem ovog suda u 3 istovjetna primjerka pozivom na gornji poslovni broj spisa. Primitak ovog rješenja računa se sukladno čl. 12. Stečajnog zakona istekom osmog dana od dana objave na e-Oglasnoj ploči. Žalba ne odgađa provedbu rješenja (čl. 19. st. 3. SZ).

DN-a (10.09.2025.):

- stečajni upravitelj,
- e oglasna ploča.

Broj zapisa: **9-3087c-4b4cb**

Kontrolni broj: **070c7-5a9c3-20d37**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.